

Ernold Möller.
Zwende nye. lystege Viser.
T. hiem 1750.

V box 36:1074

Møller, Enevold

— Evende nye lystige,
men sømmelige

Siser,

Den Første

Om Gaasen, som røbede
Morten Bisp.

Den Anden

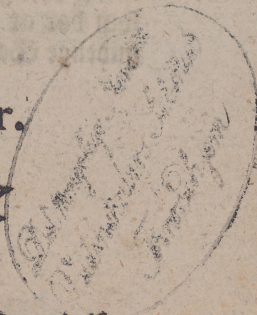
Om tilladelige Forlystelser.

Sammensatte

af

Studiofo

Envold Möller.

Melodierne findes over Sangenes Begyndelse.

— — — — —
Eronhiem, trykt Aar 1750.

V box 36 : 1074

Som jeg Tid efter anden haver sammensadt en-
deel Sange til egen Moro og sømmelig Tids-
Forreib, hvilte med Tiden kand, maaskee, ved
Trykken blive udgivne under denne Titel: Aans-
delige Sange. Iligemaade Traurige, men
haabefulde. Lystige, men sømmelige. Riers-
ligheds, men anstændige. Satyriske, men til-
ladelige. Saa udgaaer nu følgende tvende til
en Probe, for at bringe mig Tidende om den Ap-
petit eller Bæmmelse, disse kand opbakte hos Al-
muen, der gemeenlig finder meest Smag i det, som
smager itide; Hvorfore jeg vil forsøge at give dem
Smag paa det, som er uskyldigt, og under søm-
melig Lystighed leede dem til at finde Smag i det,
som bør at smage dem best, nemlig aandelige eller
gudelige Sange.

Den Første
At sunge over Gaasen paa
Mortens Aften.

Melodie som den iblant Almuen betjendte Polse
Dans, der har Navn af Kari lilla.

I.

Du sladderagtige Kreatur,
Som Morten Bisp forraadet har
med din Strube
Til dem, som gif efter ham paa Lur,
Da han sig gienste udi din Sti og din Grube!
Vi med brede Hænder
Og med bitre Tænder
Skal vor Brede svale,
Saa du skal betale
At du saa torde kraale.

2.

Det skal ey være dig nok til Straf,
At vi har seet dit Blod i Strømme at flyde,
Og at vor Pige har plukket af
Hver Fier og Dun, dig skulle klæde og pryde;
Krop=

Kroppen skal vi steege,
Og med Struben leege,
Siden vore Knive
Skal dig Resten give,
Og med Fierene skrive.

3.

Imidlertid vi til Aftens-Maal
Transferer dig, og æder op dine Lemmer,
Da skal vi drikke din skamfuld Staal,
Vi dermed samtlig Satyre-Sange opstem-
mer:

Den som stedse hiadrer
Og unyttig sladrer,
Lader ingen være
Udi Fred og Ære,
Gaasens Søster skal være.

4.

Den Mund, som rober en ærlig Mand,
Naar han sig hemlig i Sikkerhed vil for-
følge,
Og derved see sig i sikker Stand,
Naar man ham for retfærdig Sag vil for-
følge,
Roberen det agter
Og ham eftertragter,

At

At han kand besnære
Hannem i sin Ære,
Gaasens Broder skal være.

5.

Men som den ærlige lærde Mand,
Tor Morten Bisp, forblev den samme som
førre,
Men Gaasen blev i sin Gaase-Stand,
Og Gaasens Noes ved Raabet ikke blev
større:

Saa og alle andre,
Som uskyldig vandrer,
Intet har at frygte
I sit gode Rygte,
Som Bagtaleren søgte.

6.

Saaledes skal vi da hevne os
Paa Gaasen og dens sladderagtige Tunge.
Dit steegte Risd nyder vi derhos,
Og vore Munde med Takke-Sange skal
runge:

Vi os alle mætter
Nu med gode Retter,
Som vi stedse nyder,
Gaasen Gildet pryder,
Derfor alle sig fryder.

Den

Den Anden
Om tilladelige Forlystelser, hvorved
vi bør erindre os om noget Høyere.

Synges som den betiendte Norske Visse:
Saa danser Hallings Gurren.

L

HErren, som evig lever I Himmel-Blæ-
de,

Og høyfornøylig soever Udi sit Sæde,

Han og vil tilstæde,

At vi maa i Blæde

Undertiden os fornøye;

Thi vi kand ey stedse døye

At bestride Trængsel og Længsel.

2.

Men naar jeg mig fornøyer Og Sindet let-
ter,

Jeg mig da did ey søyer, Hvor jeg forgiætter

Himlens rette Blæde,

Did jeg ey vil træde;

Men min Moro skal kun være

Det som udi Lugt og Ere

Sømmer sig at giøre og høre.

3.

Nu vil jeg musicere Høflige Sange;

Nu vil jeg udspasere, Blant Blomster gange:

Der=

Derved jeg paamindes
Om den Fryd, som findes
Udi Himmel-Kor og Blæde,
Og den Pragt i Herrens Sæde,
Som derved betegnes og regnes.

4.

Nu jeg de gyldne Prikker Og Solens Lue,
Som over os udstikker, Vil og bestue:

Derved kand jeg lære,

At jeg og bør være

Som et Lys i Huus og Kirke,

At Guds Aand hos mig kand virke

At opløse andre at vandre.

5.

Stundom vil jeg og fare Lidt ud paa Ban-
det,

At fange Fisk med Snare Inde ved Landet;

Tanken derved bliver:

Modgangs Vinde driver

Os for ofte til at skeje

Uden for de rette Beye,

Og os mange gange kand fange.

6.

Nu vil jeg Jagten prøve Blant vilde Fielde,
Og der min Moro øve Paa Dyr at fælde;

Dette kand mig minde:

At, som jaged Hinde,

Kir=